

Publicerad 2010-04-11 20:48 av supersurrealist

jag köper inga blommor längre

du får inga presenter mer

tåget går precis som det gjorde förut
mina undrande ögon vilar fortfarande i mina vattenfyllda hålor
och tårarna rinner likt förbannat
ned i handflatorna på mig

för alla ord som kommer ur dig
din underbara mun som jag kysst så många gånger

du säger att du minsann Hatar när jag gråter
och du Hatar när jag är tyst
du Hatar när jag är arg och du hatar när jag undergiven
du säger inte att du hatar mig

ibland vill jag bara att du skulle det

så det fanns ett skäl till att stå där i spegeln med svullet ansikte
~~och sakna sin forna, om än förvirrad och lögnhalsiga, uppsyn~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren supersurrealist med Poeter.se id #24450 innehar upphovsrätten